

3. neděle velikonoční

4. květen AD 2014

číslo 18.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména,
vzdejte mu velkolepou chválu. Aleluja. (1 Petr 2,2)

1. čtení: Sk 2,14.22-28

2. čtení: 1 Petr 1,17-21

Ev.: Lk 24,13-35

Žalm 16 **Ukaž mi, Pane, cestu k životu.**

SV. FLORIÁN

S L Á S K O U H A S Í I O H E Ň Z L O B Y

Dle některých údajů se narodil v Cetii změněné ve Zeiselmayer (poději na St. Pöltten) u dnešní Vídně. Tenkrát ve III. stol. šlo o území Norika připojené k Římské říši. Tam také začínala jeho působnost. Florián se stal významným důstojníkem římské armády (Florián dostal na starost elitní jednotku hasičů. Neměli žádnou stříkačku ani hadice. Hasilo se pomocí věder, které se předávaly jeden druhému) a prý i správcem provincie. Jeho sídlo bylo v jejím hlavním městě v Lauriacum (což je dnešní Enns v Rakousku). V Římě tehdy vládl Dioklecián, známý a krutý pronásledovatel křesťanů, k nimž Florián patřil. O jeho životě je plno legend a pověstí.

Do Lorch mělo být nebo už bylo uvězněno asi 40 křesťanů. Florián je chtěl zachránit a skončil u soudu, kde neohroženě vyznal svou víru. Císařský náměstek Akvilín (Aquilinus) ho odsoudil k smrti. Tomu prý řekl: „Sloužice u vojska klaněl jsem se Bohu skrytě.

Poslechnu ve věcech vojenských, ale jako křesťan se nedám nikým přinutit, abych zapřel Krista a klaněl se mrtvým modlám.“

Legendární pojednání hovoří o jeho dvojím bičování, kterým se nepodařilo zlomit jeho věrnost ani oslabit jeho lásku. Proto mu pak prý ještě ze zad kleštěmi odtrhávali maso, někde se hovoří o stažení z kůže. Nakonec byl usmrčen tím způsobem, že mu k hrdlu byl uvázán těžký kámen, většinou se uvádí mlýnský, a byl shozen do řeky Emže, v níž se utopil.

Dle legendy voda poponesla tělo ke skále, kde na ně upozornil orel. Uvádí se také, že tělo bylo nalezeno křesťankou Valerií, která se postarala o pohřeb na území svého statku. Později došlo k přenesení ostatků. Nad hrobem sv. Floriána u Lince postavili pasovští biskupové v VIII. stol. kanonický klášter s kostelem sv. Floriána a pak byly kosterní ostatky mučedníka přeneseny do Říma a odtud je pro Krakov v roce 1183 dostal Kazimír II. s krakovským biskupem jako záštitu proti Rusům. Část ostatků z Polska získal také Karel IV. do chrámu sv. Víta v Praze. Části relikvií sv. Floriána se nacházejí i v jiných našich městech, např. v Olomouci u sv. Václava.

Nejčastějším ztvárněním se stal římský voják s korouhví v ruce, jak z nádoby v druhé ruce hasí hořící dům, hrad nebo kostel. Jako patron proti požárům a vodě představoval v dřívějších

dobách častý námět pro výklenkové plastiky venkovských usedlostí. Legendární pojednání směřující k hasičství je prý ale výsledkem pozdních legend, např. že modlitbou v mládí zachránil hořící dům. První nádoby v jeho ruce prý měly obsahovat vodu života, která má hasit vyprahlou zlo.

Patronem hasičů a ochráncem proti požárům se stal zřejmě prý až po XV. stol. Jedno z pořekadel uváděných ve spojení s úctou ke sv. Floriánovi, zní: „*Kde páli ohně žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám dán, svatý Florián.*“ Z toho plyne, že jeho příměluva může hasit i oheň zloby a nenávisti. Nezapomínejme, že toto hašení je neméně potřebné jako hašení požárů. A láskou se uhasí i oheň zloby.

ČAS KYVADLA

Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak. Proč má nemocný potíže? Jak je léčit?

Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni, až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný. Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus. Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

„Žijete v zemi, kde nic není hanba!“ Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu. Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu. Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo. Proč by se tedy měli politici ve službách mafii stydět lhát, krást a podvádět?

Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu. Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu. Ony totiž zaujaly jako vzory místo po moudrých básnících a osvěcených autoritách, do kterých by moderní český sjednocený Evropan už ani nekopul.

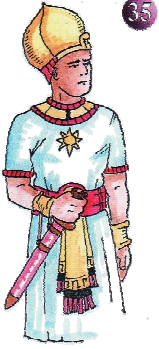
Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho)schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí. Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí. Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlozvykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme politikařením zkamenělou hroší kůži.

buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře. Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: „Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!“ Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci... Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhopvat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence. Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám. Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy všichni! (MUDr. Max Kašparů, jáhen a psychiatr, *Mladá fronta Dnes*, 18. 2. 2012, str. 11)

KOUTEK PRO DĚTI

35. Izraelité prošli suchou nohou přes Rudé moře

Izraelité beránkovou krví potřeli prahy svých domů. Tak se zachránili před desátou ránou. Po této ráně, která zasáhla také faraónova syna, dovolil faraón Izraelitům odejít z Egypta.

Egyptský faraón nakonec Izraelity propustil. Byla teď před nimi dlouhá cesta. Po třech dnech putování, když přišli k moři, uslyšeli za svými zády hluk. Copak se to dělo? Z dálky zahlédli koně a vozy, na kterých přijížděli egyptští vojáci v čele s jejich zlým faraónem. Faraón totiž litoval toho, že dovolil Izraelitům odejít, a teď je chtěl zahnat zpět. Izraelité se moc polekali a začali plakat a naříkat. Nevěděli totiž, co s nimi bude. Před nimi se rozprostíralo moře a z druhé strany se blížil zlý faraón se svými vojáky. Mojžíš věřil Hospodinu. Stoupl si na vysoký kámen a začal všechny nahlas povzbuzovat: „Nebojte se přece! Vždyť se o nás Hospodin stará. Nemusíme vůbec proti vojsku bojovat! Uvidíte, Hospodin nás zachrání! Pojďte za mnou!“ Všichni spěchali za Mojžíšem a Mojžíš šel k moři a modlil se k Hospodinu.

Moře bylo hluboké a jeho vlny se zvedaly vysoko k nebi. Mojžíš napřáhl ruku s holí nad vodou, to mu totiž řekl Hospodin, aby udělal. Zvedl se pak vítr, který rozehnal vodu na dvě strany. Tak vnikla v moři cesta, kterou mohli Izraelité projít. První přešel Mojžíš, za ním šli všichni ostatní.

Když se faraón a jeho vojáci přiblížili k moři a rozhlédli se, byli celí bez sebe. Uviděli, jak Izraelité procházejí mezi dvěma vodními stěnami! Faraón i vojáci byli tak rozzlobeni, zeje nenapadlo, jaký zázrak se tu stal. „Kupředu!“ zakřičel faraón. „Musíme je dohonit! Pak jim ukážeme! Všechny je pobijeme.“ A pak vjel se svým krásným vozem na cestu středem moře a vojáci za ním. Jak nejrychleji mohli, tak se hnali za Izraelem. Když byli uprostřed moře, Izraelité už stáli na druhém břehu. Egyptané je však dohonit nemohli. Hospodin tehdy řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře.“ Jakmile to Mojžíš udělal, voda se v tu ránu vrátila nazpět. Zavalila koně, vojáky i faraóna. A tak už nebylo vidět nic než samou vodu. Všichni vojáci i koně se utopili. Už nemohli Izraelitům škodit.

Teď byl izraelský národ svobodný. Jak se lidé radovali! Na břehu moře slavnostně jásali a tančili. Zpívali i píseň, kterou složil Mojžíš. Děkovali v ní Hospodinu těmito slovy: „Chvalte Hospodina, protože je dobrý. Utopil koně a vojsko v moři. Hospodin je naším králem.“

Izraelité si mysleli, že jsou v pasti a bude s nimi amen, ale Bůh je zázračně vysvobodil. Izraelité si uvědomovali, že ten, kdo je zachránil, byl Hospodin, a byli mu za to náležitě vděční. I my, když nevíme kudy kam, nevíme, jak něco dopadne, prosíme Boha, aby nám pomohl... Modlíme se za to, aby se například podařilo vystoupení, které nás čeká, prosíme za to, aby se někdo uzdravil, aby tatínek přijel šťastně domů... Když nás Bůh vyslyší a vystoupení se podaří, lidé se uzdraví a tatínek už je s námi doma, nezapomínáme za to Pánu Bohu poděkovat?

Pozvání na setkání

T

Ve čtvrtek 8. května budou mít na faře ve Špičkách výjezdní setkání členové Sekulárního františkánského řádu (SFŘ) bratrského společenství z Přerova. V 10,00 hod. zahájí své setkání v kostele mši svatou, na kterou jste všichni srdečně zváni. Mši svatou bude celebrovat řeholník P. Gabriel Miroslav Kubík, OFM. Po mši svaté zazní svědectví života v duchu sv. Františka z Assisi z úst člena františkánského společenství a tatínka mladé rodiny. Můžete se dovědět, co vůbec sekulární řád je a co členství v tomto laickém společenství, otevřené mladým i starým, svobodným, manželům i kněžím, obnáší. Odpoledne v 15,00 hod. vás potom zveme na shlédnutí krásného italského filmu Klára a František.

Členové SFŘ v Přerově

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 4. 5. do 11. 5. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle velikonoční 4. 5. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † hasiče
	Černotín	9:30	Za živé a † hasiče
	Bělotín	11:00	Za † Žofii Šťastnou a živou rodinu a dvo
Pondělí 5. 5. <i>sv. Gothard</i>	Špičky	17:30	Za † Karla Prokla, † rodiče a živou rodinu Za † Karla Hýžu, snachu, rodiče a sourozence
Středa 7. 5. <i>sv. Benedikt II.</i>	Černotín	17:30	Za živé a † ctitelky PM živého růžence
Čtvrtek 8. 5. <i>Panna Maria Prostřednice všech milostí</i>	Bělotín	8:00	Za † Josefa Maláta a dvo
Pátek 9. 5. <i>sv. Hermus</i>	Hustopeče	18:00	Za živou a † rodinu Heraltovu, Indruchovu, Soboňovu, Vojkůvkovu, Kubicovu, dvo a za dar zdraví Za † Františku Frydrychovou, † rodinu Zálešákovu, Urbišovu, Frydrychvu, Mrčkovu a dvo
Sobota 10. 5. <i>sv. Izidor</i>	Černotín	18:00	Za živé a † farníky
4. neděle velikonoční 11. 5.	Hustopeče	8:00	Za Jana Pospíšila, otce a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Kociánovy, živou rodinu a dvo

©hlášky:

- Účastníci semináře obnova v Duchu Svatém se sejdou v pátek 9. V. v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 17³⁰ a v neděli v 7³⁰, Poruba ve středu v 18⁰⁰ a v neděli ve 14⁰⁰, Milotice každý den v 19⁰⁰ kromě soboty, v Bělotíně v úterý a v neděli v 18⁰⁰ a ve čtvrtek přede mši svatou růžencem a po mši svaté litanie. Ve Špičkách 45 minut před bohoslužbami a v pátek v 18⁰⁰ hod. V Černotíně v úterý a ve čtvrtek v 18⁰⁰ hod. a ve středu po mši svaté.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a 📠 stabil: 581 626 040

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/